

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

3. číslo / 2012

prosinec 2012

Čtvrtletní písemné práce jsou za námi a všechno už začíná vonět Vánocemi.

Pyšelské děti nezahálely a zúčastnily se několika výtvarných soutěží, navštívily koncerty a operu, posbíraly vlastivědné vědomosti ve škole i venku na vycházce, žáci druhého stupně zase měřili své možnosti ve vědomostních soutěžích a ve sportovních kláních.

Jestli vás zajímá, jak dopadli a jestli jejich umístění stálo za to, podívejte se na další stránky našeho Školníčku.

Hurá do opery!

V pondělí 12.11. jeli prvňáčci do Státní opery v Praze. Cesta vlakem proběhla hladce, stejně jako přesun do budovy divadla.

V divadle nás čekaly dvě ukázky představení - opera Rusalka a Prodaná nevěsta. Operní zpěváci v krásných kostýmech zazpívali nejznámější árie z těchto děl.

Mezi oběma ukázkami nás čekala přestávka, kde se děti seznámily s rozdělením hudebních nástrojů. Výlet do Prahy se nám líbil a těšíme se na další představení v Opeře.

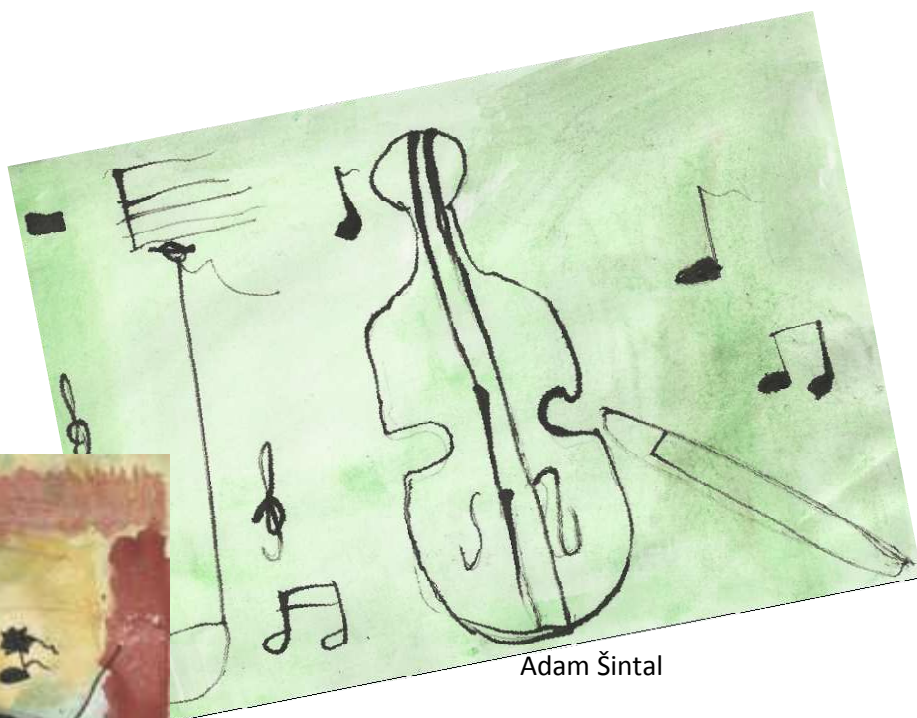
Kamila Havlíčková

Soutěž

Hudební nástroje

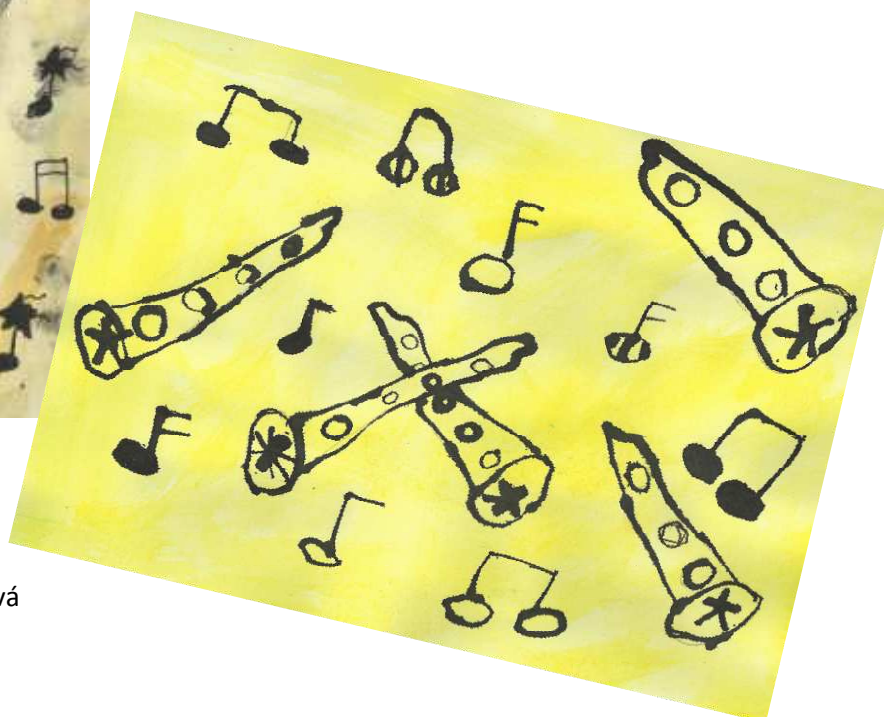
To ale nebylo všechno! Prvňáčci dostali možnost vyhrát v soutěži nejlépe výtvarně ztvárněným hudebním nástrojem. Jejich obrázky jsou obdivuhodné a my jim držíme palce, aby se dobře v této soutěži umístili.

Adam Šintal

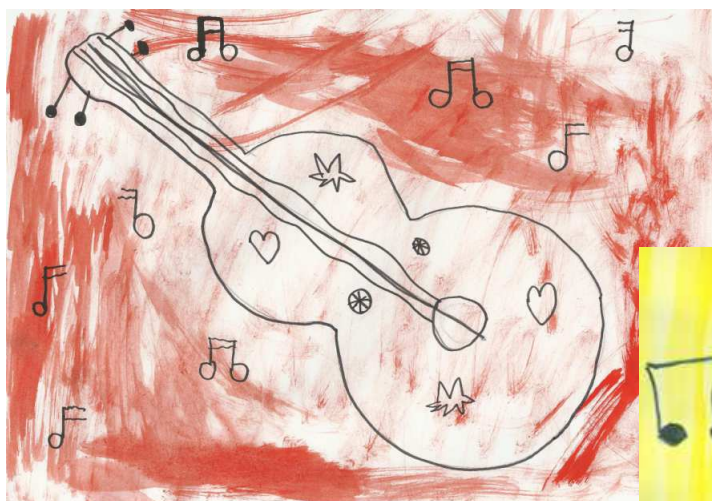

Dominik Kobliha

Barbora Langerová

Linda Svobodová

Bára Vrabcová

Marie Walderová

Verča Nekovářová

2. třída na vycházce podzimní přírodou

A kam, že jsme se to vydali? Směr Papírna. Cestou jsme pozorovali pole. Na některých je zasety ozim. Pozorovali jsme i změny podzimní přírody. Rozdělili jsme se do skupin. Každá skupina měla splnit čtyři úkoly.

1. úkol - Najít list a plod listnatých stromů.
2. úkol - Najít větvičku a šišku a přiřadit k jehličnatým stromům.
3. úkol - Složit ze slov rozkazovací větu a rozkaz splnit.
4. úkol - Najít po lese různě poschovávané barevné papírky té dané skupiny a seřadit od 1 – 10.

No, a na konec vytoužené hodnocení. Úkoly byly obodovány. Body se sečetly a podle výsledku se každá skupina dozvěděla, jak se umístila. Na závěr se rozdávala sladká odměna. Mňam! Je pravda, že nám počasí moc nepřálo, ale my jsme si to užili.

zapsala Eva Rezková

Co mi babička s dědou vyprávěli

Středisko volného času Všenory vyhlásilo literárně výtvarnou soutěž a tak děti vzpomínaly, co se od prarodičů dozvěděly.

Na rozumné a poučné příběhy se většinou zapomíná, ale nepříjemné zážitky, ty zlomyslníčkům utkvěly v hlavách.

Natálka S. si vzpomněla, jak děda propíchl kozla a tak příběh nakreslila.

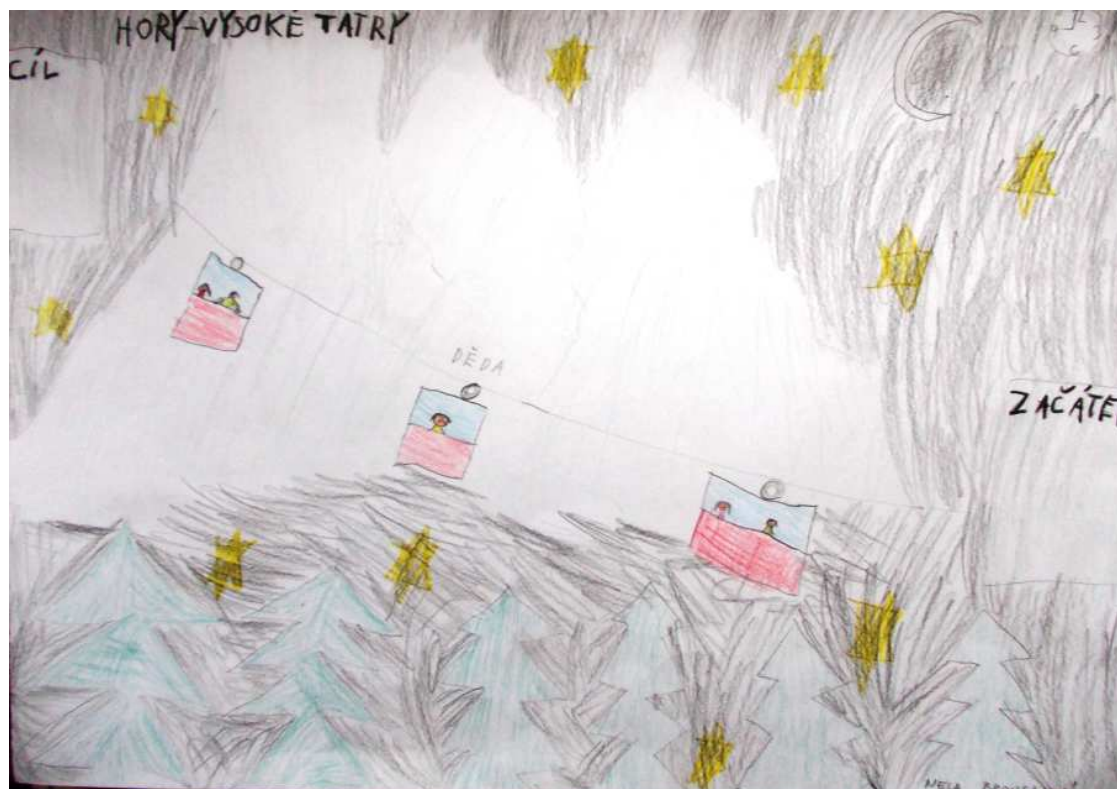
Terezce babička vyprávěla o své nehodě.

Podobně dopadl zřejmě i děda od Viléma.

Dědeček Nely B. zase uvízl několik hodin v kabině lanovky – to asi taky velká legrace nebyla.

Anička se pochlubila, jaký byl děda atlet,

Eliška nám popsala, co slyšela o pradědečkovi od babičky.

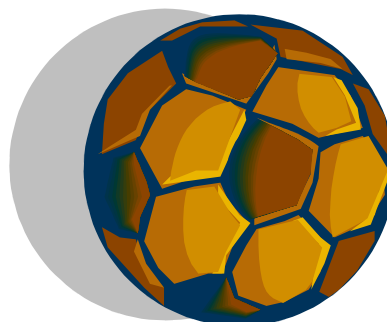
Ale všechny práce třetáků se sem nevejdou.....

Futsal

Dne 23.11.2012 jsme zajeli do nedalekého Benešova, kde jsme se zúčastnili futsalového turnaje. V základní skupině jsme měli: ZŠ Říčany a ZŠ Sedlec Prčice. V našem 1.zápase na turnaji jsme se utkali se ZŠ Sedlec Prčice, na kterou jsme vlétli jako uragán a zvítězili jsme vysoko 8:1. Tímto utkáním jsme si pojistili postup do vyřazovacích bojů. Ve 2.zápase ve skupině jsme se střetli se ZŠ Říčany a vyhráli jsme 2:1 a tímto zápasem jsme postoupili definitivně ze skupiny z 1.místa. V semifinále jsme sehráli vyrovnanou partii se ZŠ Sídliště Vlašim a zvítězili jsme opět 2:1, ale nutno podotknout, že jsme v posledních minutách polevili v obraně, ale vyhráli jsme s trochou toho „štěstíčka a srdíčka“, a tak jsme si zajistili postup do finále a také do okresního finále, kterého se zúčastníme v pátek 4.1.2012. V posledním zápase jsme nastoupili proti ZŠ Sedlčany, kteří vyhráli druhou skupinu a v semifinále porazili ZŠ Říčany. Se Sedlčany jsme vyhráli, jak jinak než opět 2:1. V dalších bojích, které se odehrají po Novém roce se utkáme například se ZŠ Divišov, ZŠ Sázava a další zbylé soupeře zatím neznáme.

Naši školu reprezentovali :

Kamil Kulhavý
Lukáš Marošun
Honza Sládek (junior)
Dan Bařha
Ondra Chalupa
Honza Severa
Martin Bláha

Za 9.třidu

Lukáš Maršoun a Kamil Kulhavý

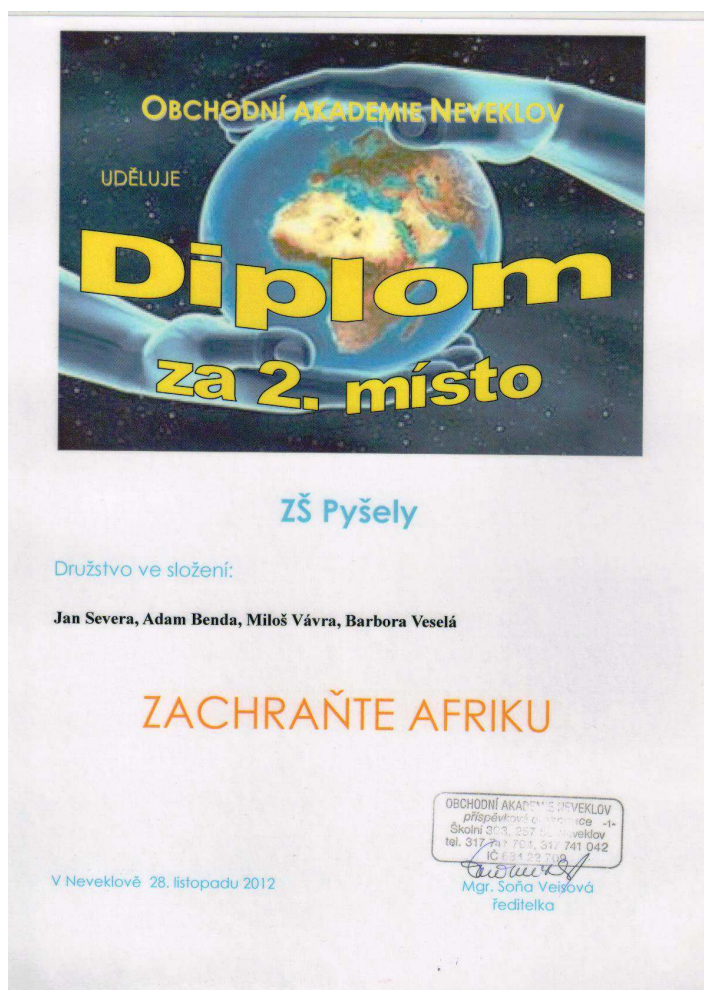
Jsme rádi, že jsou soutěživí i chlapci z 2.stupně, 4. ledna budeme fandit !!!!!!!

Zachraňte Afriku

Tak se jmenovala **ekologická soutěž pro žáky 9. tříd**, která se konala 28. 11. 2012 v OA Neveklov. Družstvo žáků naší školy se jí zúčastnilo a dosáhlo velmi pěkného výsledku - z maximálního počtu 50 bodů získalo 40 a umístilo se tak na **2. místě**. Dlužno říci, že vítězné družstvo mělo jen o 1 bod lepší skóre. Jmenovitě si velkou pochvalu za úspěšnou reprezentaci školy zaslouží žáci - **Barbora Veselá, Jan Severa, Miloš Vávra a Adam Benda**. Blahopřejeme!!!

Miloš Vávra, Adam Benda a Honza Severa o soutěži říkají:

„Když jsme dorazili do školy, uvítali nás a dali nám bagetu a pitíčko. Poté nás dovedli do učebny, kde jsme se usadili, a přidělili nám dvě asistentky. Dali nám papírek, na kterém bylo, že jsme z Polska a jedeme zachránit Ghanu. Hráli jsme simulační hru, kde jsme dostali deset polí, a tam jsme sázeli během šesti let různé plodiny. Když jsme hru skončili, následovala krátká přestávka. Po přestávce jsme se přemístili do počítačové učebny, kde jsme měli dvě hodiny na vypracování prezentace. Nastala jedenáctá hodina a my jsme museli ukončit práci na počítačích.“

Prezentaci jsme zkopírovali na flashdisk a odebrali jsme se zpět do předchozí učebny. Po dvaceti minutách si nás předvolali do počítačové učebny, kde jsme měli přednést naši prezentaci, ale bohužel nás přerušilo školní hlášení o organizaci červená stužka. Po ukončení hlášení konečně přišel náš čas. První začala Bára, poté Honza, Adam, já a vše ukončila Bára. Když skončila prezentace, asistentky nás provedly po OA Neveklov. Potom jsme se sešli v učebně, kde probíhal i úvod, a přišel na řadu zlatý hřeb programu – vyhlášení vítězů. I přes nízká očekávání jsme se umístili velmi pěkně, 2. místo nás opravdu potěšilo. Doufáme, že i naši nástupci budou nadále v této soutěži dělat dobré jméno pyšelské školy.

Dne 28.11. se družina čtyř statečných žáků vydala reprezentovat pyšelskou školu na zeměpisné klání až do dalekého Neveklova. Je nutné upřesnit, že ti čtyři stateční jsme byli my: Já - Barbora Veselá, Adam Benda, Jan Severa a Miloš Vávra. Naše cesta započala velmi brzy. Ospalé a zamračené ráno nás pravda nejen že „nenakoplo“, ale ani nepovzbudilo. Přeplněný autobus také nedodával elán, a tak jsme si cestu krátili tipováním, kdo z cestujících je náš budoucí soupeř a kdo jen nevinný smrtelník. Nakonec jsme zklamaně zjistili, že nikdo z přítomných s námi v nedaleké budoucnosti soutěžit nebude.

Poté co jsme vystoupili z autobusu, prošli městem a udiveně okomentovali rozlehlý areál neveklovské školy jsme usedli ve vyhřáté učebně spolu s dalšími účastníky. Náš „tým“ ještě obohatily dvě velmi sympatické průvodkyně - studentky zdejší střední školy a ochotně nám vysvětlily vše, s čím jsme si nevěděli rady.

Po úvodním „projevu“ a zjištění, že naše skupina bude reprezentovat Polsko a místo jejího snažení bude v africké Ghaně, jsme se pustili do prvního úkolu – tedy co nejzdárněji obhospodařovat po celých šest let několik usmolených políček s minimálním množstvím plodin. Záleželo hlavně na náhodě a ta víceméně stála při nás, takže jsme se zdárně vyhýbali chorobám a negativním událostem, které nás mohly postihnout.

No a poté, co jsme si vyzkoušeli, jaké je to (pře)žít v Africe, mohli jsme se pustit do hlavního úkolu, tedy do vytvoření prezentace. Podle mého názoru jsme se úkolu zhostili velmi svědomitě, přesto když jsme šli prezentovat naše úsilí, byli jsme všichni nervózní a tak nějak smíření, že

neobsadíme přední místa. Naší prezentaci zpestřil školní rozhlas. Když bylo vše důležité řečeno, přišla naše chvíle. Vydali jsme ze sebe to nejlepší a rozklepaní vyšli z místnosti.

Plni dojmů jsme čekali na vyhlášení výsledku. Dlouhou chvíli jsme si krátili prohlídkou školního areálu a degustováním kafe z místního automatu. Čas se nám velice táhl a zvědavost v nás všech nepříjemně hlodala. I přesto, že doopravdy naše čekání trvalo maximálně hodinu, přišlo nám to jako dalších šest let v Africe. Když hodinové ručičky ukázaly tři čtvrtě na jednu, mohli jsme se konečně usadit ve „vyhlašovací místnosti“. Proslov organizátorek naznačoval, že letošní klání bylo velmi vyrovnané a jen těžko se vybíral vítěz. Vyhlašovat se začalo od třetího místa, v té chvíli jsme se vzdali naděje, že bychom mohli získat alespoň čokoládu nebo diplom. Ale záhy jsme se dozvěděli, že naše domněnky byly špatné a my obsadili druhé místo! A to, že jsme „prohráli“ jen o jeden jediný bod, taky o něčem svědčí.

Překvapení a šťastní jsme si přebrali medaile a ceny, přijali pár gratulací, rozloučili se s našimi průvodkyněmi a vydali se směrem k domovu. Zpáteční cesta se nesla v švitořivém duchu. Bylo přeci jen nutné podělit se o své dojmy a zpětně se zasmát tomu, jak neoprávněně nervózní jsme byli.

Bára Veselá, žákyně 9. třídy

Bazénoví šampióni

5. prosince začala výuka plavání druhému a třetímu ročníku a některým žákům možnost nastartovat svou životní plaveckou dráhu.

I kdyby žádná plavecká osobnost nevzešla z těchto ročníků, děti se na bazén těší a to je důležité.

Cestou autobusem si snimi zazpívali nejen paní učitelky, ale dokonce pan řidič!

Skoky,
skoky,
skoky,
nebo pády?

Tak tohle na pád určitě
nevypadá...

To je postoj! Sice trochu
rozmazaný, ale za to
plavec nemohl.

A to jsou naše modelky.

A model, který se vyhříval
v bazénku.

Někdy však šlo do tuhého, alespoň podle výrazu tváře.

Ani tady se nikdo neutopil.

O největší překvapení se nám postaral bazénový čert!

Ale do vody si netroufl.

Mikuláš

Před mnoha lety, velmi daleko na východě, se jedněm bohatým rodičům narodil syn Mikuláš.

Bylo to více než před 1700 lety a to město se jmenovalo Patara. Mikulášovi rodiče byli křesťané, a tak také svého syna vychovávali ve víře v Boha. Ještě když byl Mikuláš velmi mladý, jeho rodiče zemřeli, a on zdědil mnoho majetku. Z něho pak štědře rozdával chudým, nemocným a všem, kdo se ocitli v nouzi. Dělal to ale tajně, protože nechtěl, aby ho za to lidé chválili. Důležité bylo, že to ví Bůh.

Jednoho dne se dozvěděl, že jeden ze sousedů je ve velké nouzi a nemá peníze na věno pro své tři dcery. Znamenalo to, že o ně nebude mít zájem žádný ženich. Mikuláš se také dozvěděl, že otec chce, aby dívky vydělávaly peníze velmi špatným způsobem, proto se rozhodl pomoci. V noci přišel k domu svého souseda a do otevřeného okna vhodil hroudu zlata. Totéž se opakovalo další noc.

Otec i jeho dcery byli velmi šťastní. Zároveň byli také zvědaví, kdo je ten štědrý dárce. A tak když se totéž opakovalo i potřetí, vyběhl

otec do tmy za utíkajícím Mikulášem a nakonec ho i dohonil. Ten ho ale velmi prosil, aby to vše uchoval jako tajemství.

Časem se stal biskupem, a protože během svého života vykonal mnoho dobrých věcí a dokonce skrze něj Bůh udělal i několik zázraků, začali ho lidé uctívat jako svatého.

Sv. Mikuláš je nám všem vzorem v konání dobrých skutků.

Tyto informace si můžete najít na internetu. Ale v jedné písničce se zpívá, že nebeská honorace má o nás svoje informace. Taky má kartotéku s našimi hříchy. Jestli o tom ví děti z Pyšel, není mi známo, ale ne všichni se usmívali, když do jejich třídy dorazil 6.prosince letošního roku Mikuláš s anděly a čerty.

Spokojeně si oddechli ti, kteří se dočkali andělského malování, ale trochu vyplašeně se tvářily ty děti, které uslyšely své jméno a byly pozvány před čertovskou komisi, aby se písničkou nebo básničkou „vyplatily“ ze svých hříchů.

Snad si někteří vezmou ponaučení do příštího roku, aby už nemuseli před ostatními spolužáky přesvědčovat pekelníky, že se polepší.

A nakonec kvízová otázka:

Najdeš mezi čerty anděla?

Čekání na Vánoce

si krátily děti ze třetí třídy jak se dalo. Někdy i ve škole.

Každý si představuje Ježíška a jeho rodinu jinak.

Tak se na to podívejte:

Andrejka

Anička

David

Eliška

Kája Š.

Nela

Sabina

Vilém

Vánoční galerií se s Vámi loučím v tomto kalendářním roce a přeji mnoho zdraví, tudíž minimum zameškaných hodin ve škole, pěkné známky, klidné paní učitelky a pana učitele a letos ještě bohatou nadílku.

Pokud se budete chtít podělit o vánoční zážitky, pošlete svůj příběh, příhodu nebo básničku e-mailem na inacholevova@seznam.cz.

Nejlepší práce otiskneme a odměníme sladkostí.